

Fernando Granda

ROME U HO RECORDA GAIREBÉ TOT

Provocador i irreverent, **Carles Romeu** ho explica gairebé tot al relatar les seves memòries. Per exemple, que gairebé li dona un cop de puny un antic boxejador, després polític de llarga trajectòria. «Si el tingués aquí davant meu, li donava un cop de puny i sàpiga vostè, jove, que jo he estat boxejador aficionat», li va assenyalar **Ma-**

nuel Fraga fora de micròfon després d'una emissió del programa radiofònic de **Luis del Olmo**. L'autor de *La liga de los sin bata* explica que li va tocar entrevistar com a la resta dels humoristes de plantilla, telefònicament, al polític gallec. Què li devia preguntar que es va enfadar així. No sé si correrà el mateix risc amb el seu *Ahora que aún me acuerdo de todo (o casi)*, que l'editorial Astiberri va treure a les llibreries el 2 de novembre, «Dia dels difunts».

Romeu –«fill de pare català, mare francesa, besavi alemany i mainadera aragonesa, això del nacionalisme no ho tinc gens assumit», diu amb la sorna que reflecteix als seus dibuixos– és el pare de Miguelito, que va iniciar les seves aventures amb la sortida als quioscos d'*El País* el 1976. Aquest cosí espanyol de la Mafalda argentina segueix viu, encara que va deixar les pàgines del diari madrileny el 2 de gener de 2009, dia de Sant Mainquí, Sant Bladulf i Sant Airald. Persona de fràgil salut, l'humorista català va recopilar els seus records enmig de les seves reflexions post-operatòries, després de superar més d'un tumor. No ha perdut l'humor. Al rebre el premi d'humor gràfic «Gat Perich», va ex-

plicar que va escriure un article quan estudiava als Escolapis que va titular *Yo no tuve una infancia difícil, la tuve idiota*, i després es va assabentar que els frares «haviem encarregat una missa per salvar la meua ànima». Ara, enmig de la crisi i fugint de la jubilació, explica la seva vida com si fos un còmic, una de les seves moltes historietes dibuixades al llarg dels seus gairebé 65 anys.

Va publicar el seu primer treball a la revista *Nueva Dimensión*, el 1971, i des d'aleshores ha fet de tot: humor en premsa i ràdio, guions de televisió i obres de literatura infantil i juvenil. Cofundador d'*El Jueves*, va codirigir *Mata-ratos* i va col·laborar a *Triunfo*, *Por Favor*, *Fotogramas*, *Bocaccio*, *El Papus*, *Playboy*, *Muy Interesante* i a *Interviú*, on continua. Ha participat en campanyes sanitàries, va produir i va escriure guions per a Televisió Espanyola i TV3, i fins i tot va fer els seus primers passos com a actor. També es va veure enmig de polèmiques polític-educatiu-religioses quan es va publicar a Espanya *El libro rojo del cole*. Va il·lustrar la seva portada i algunes pàgines, allà cap aels anys setanta del passat segle i encara que era, diu, gairebé

per a *boys scouts*, el fet que **Cristina Almeida**, com a regidora de temes culturals a l'Ajuntament de Madrid, ho proposés com a lectura a les escoles va ser motiu de controvèrsia gairebé nacional. Ara diuen que va ser catecisme del 15-M.

Viu entre la Diagonal i el Port de la Selva, té gos, cunyades i drets d'autor; relata que va tenir molts oficis (instal·lador de retols lluminosos, d'encenedors de gas a les antigues calderes de carbó, retolador de cintes de corones fúnebres, cambrer, ajudant de bus, falsificador de romànic per a turistes...) per pagar-se la seva passió, llibres i copes. Amb els seus col·legues **Tom i Perich** va emprendre diverses iniciatives humorístiques però confessa: «Sempre hem deixat passar l'oportunitat de fer-nos rics. Hem obert camí per als altres, i després ens hem assegut a la vorera a veure'ls passar. Hem fundat revistes, hem muntat editorials, sempre hem intentat fer coses, però sempre han anat malament. I quan una anava bé, en marxàvem». Després deixa anar, sarcàstic: «No havíem quedat que l'herba del veí sempre és més verda que la nostra? Doncs el que cal voler ser és el veí. Així és d'entranyable «el Romeu, tu».

Diari de Girona, 14/12/2012